

SEPTEMBER Aastal 2006

Suvi hakkab läbi saama. August on valla rahvale olnud reisisimiste kuu. Vastemõisa meesansambel Pange Pöisid käis esinemas Soomes sõprusomavalitsustes Ulvilas ja Jokioises. Suure-Jaani Gümnaasiumi Puhkpilli viie poisi tee viis läbi Läti ja Leedu esinema Poola ja Valgevenes. Suure-Jaani Vallavolikogu liikmed, ametnikud ja asutuste juhid käisid aga paljude poolt nooruses külastatud Mihhailovskojes, Pihkvas, Novgorodis ja Petseris.

Küllaltki erinevad reisisihid, mis annavad võimaluse võrrelda - kus oleme meie. Eespool? Tagapool? Või kas „ees” ja „taga” on üldse üheselt määratletavad? Tihti on nii, et kui milleski võidame, kaotame samal ajal milleski muus. Näiteks: kas „ees” on see, kellel on veel säilinud puutumatu loodus või see, kellel suuremad linnad ja kõrgemad pilvelõhkujad? Mõtlemisainet said nii noored kui ka mitte enam nii noored reisihuvilised.

Iga päev käega katsuda olevast on vahel vaja pisut eemal olla, et sellest teadlikuks saada ja seda märgata-hinnata. Loodetavasti on kõigil olnud suvel mahti ja võimalust pisut kodunt kaugemal viibida - puhata, võõraid kohti uudistada, uusi teadmisi saada.

Ilusat alanud kooliaastat ja kaunist sügist kõigile!

Leili Kuusk

leili@suure-jaani.ee

15 aastat vabadust

Hiljuti avaldas press järjekordse uuringu andmed: Eesti juhib maailma vabadusedetabelit! Meile järgnevad Iirimaa ja Kanada, seejärel Šveits ja Island, kusjuures USA on alles 8. Kõik soliidsed riigid ja äkki meie väike Eesti.

Samas on avaldatud ka uurimusi, mille järgi on Eesti üks õnnetumaid maid maailmas. Vähe lohutab, et meist on tagapool ainult Läti, Leedu ja Venemaa.

Kas pole paradoks: vaba, aga õnnetu? Ei oska vaba olla?

Iga uudis, olgu see siis hea või halb, kogub Delfis sadu kommentaare, enamasti negatiivseid ja parastavaid stiilis „jah, meil on kõik lubatud, vabadust on liiga palju, pätti-de riik, lollid on võimul, eestlane on juhm, usub kõike, mis talle räägitakse” jne.

Tõepoolest, nii palju sõnavabadust kui praegu, pole meil kunagi olnud. Kui jus-

Päev algas külaplatsil Suure-Jaani Gümnaasiumi Puhkpilli etteastega

12. augustil toimus Kootsi külas selleaastane Viljandimaa külade päev. Urutus käib maakonnas külakorda - seekord siis korraldajaks Põhja-Viljandimaa Pärnumaa poolne serv.

Kella üheteistkümneks oli Jaani talu juurde kiigeplat-sile kogunenud hulk rahvast. Tuhalaanest, Karksist, Aimalast, Abjast, Olustverest, Kuhjaverest, Saareküllast, Survaküllast ja mujalt, aga ka Suure-Jaani ja Viljandi linnast - naaberküladest rääkimata.

Külade päevale olid saabunud ka Arnold ja Ingrid Rützel.

Päeva avas külavanem Jaan Jaska. Seejärel sai sõna Eesti Vabariigi President Arnold Rützel, kes tänas korraldajaid ja meenutas, et Viljandimaa on üks esimesi, kus külaliskumist edendama hakati. Veel rääkis ta oma isiklikest kogemustest, kuidas varasematel aastatel külakogukond selle eest hoolitses, et kõik eluga hakkama saaksid. Näi-

teks jagati pütügi kohti nii, et parema saaks pere, kus rohkem lapsi kasvamas. Raskustesse sattunud aga võeti talu elama - mõneks kuuks, võimalusel ka kauemaks.

Veel tervitasid kokkutulnud maavanem Kalle Küttis, vallavanem Maie Käba ja külaliskumise eestvedajad.

Järgnes kontsert Suure-Jaani Gümnaasiumi Puhkpillilt, simmanitantsurühmalt Hilised öied ja meesansamb-lilt Pange Pöisid. Sekka tutvustused-tervitusel osalevatelt küladelt.

Presidendi külaskäiku jäi meenutama kiigeplat-si serva istutatud tamm. Puu istutamisel olid presidendipaari kõrval tegevad Kalle Küttis, Maie Käba ja Jaan Jaska. Tammest ei jää kuigi kaugelt Viljandimaa, Pärnumaa ja Järva maa - koikk usaanmise koht - tulevikus võib puud ka selle paiga sümboliks pidada.

Kiigeplat-sil ja kõrvaloleval korvpalliplatsil käis vilgas tegevus. Osavate kätega meis-

tiitsminister Rein Lang püüdis Riigikogus läbi suruda negatiivsete ja halvustavate kommentaaride keelustamise seadust (või kuidas see kõlas?), siis leiti, et see on sõnavabaduse piiramine. Vene ajal ei räägitud isegi looduska-tastroofidest avalikult, saati siis veel kuritegevusest, lenuõnnetustest, rongikokkupõrgetest, rahva halvenevast tervisest, rahvastikuprobleemidest. Sellepärast olidki vist tol ajal lehed nii odavad ja õhukesed.

Vabadusega on nii nagu kõikide heade asjadega: tuleb säilitada tasakaal, osata piiri pidada.

On küll tunne, et me ei oska seda veel. Kingitusena sülle kukkunud vabadus tekitas esialgu eufooria, mis on märkamatuks kasvanud hüst-teeriaks. Me tahame kõike ja kohe ja suures koguses. Kui ei saa, siis on kõik halvasti. Me tahame maailma parimaid autosid, miljonivaataga eramu-uid otse mere kaldal, pilvelõhkujaid kesklinna, kõrget palka, eesrindlikku arstiabi, tasuta kõrgharidust kõigile,

muretut vanaduspõlve, turvalist elukeskkonda. Ja veel paljusid asju - ainult lapsi me ei taha. Kui, siis ainult üks, sest laps on ju nii kallis üleval pidada. Parem juba koer või kass.

Ma liialdan? Kindlasti tunnevad paljud end puudutatuna või isegi solvunud sellise jutu peale. Kõik ju ei ole sellised, ütlevad nad. Tõsi.

Mina ise ja väga paljud veel ei ole suutnud endale varandust koguda ja elavad palgast, mis on alla statistilise keskmise. Meiesugustel puuduvad pensionikindlustused ja hoised. Me pole julgenud laenu võtta, sest sissekasvanud enesealalhoiuinstinkt on seda keelanud. Vähe sellest, ka meie lastel pole suurt varandust, sest raha tuleb sinna, kus seda juba ees on.

Kas me oleme õnnetu? Kõikide omasuguste eest ei julge kõnelda, kuid mina ei ole. Ma ei nuta taga vanu aegu, kus „kõikidel oli töökoht, kus ülikooli sai minna ka vae-semast perest laps, kus üüri-kütte- ja elektri hinnad olid

Külade päev Kootsil

terdajad kaunistasid külameemme-taati, Kääramäe talu rahvas pakkus suppi, müüdi käsitöid ja raviteesid, võeti mõõtu mitmesugustel võistlustel: vankriratja veeretamises, lõnga kerimises jm.

Presidendipaar kohtus samal ajal Suure-Jaani Vallavolikogu ja vallavalitsuse esindajatega. Räägiti toimunud ühinemise kogemustest ja eestlaste kestmajäämise võimalikkusest. Ingrid Rützel meenutas, et paljud soomeugri rahvad on kadunud või kadumas. Samasugune saatust võib varsti ka meid ees oodata, kui me midagi ette ei võta. Mida annaks koos ära teha? Kuidas jõuda olukorran-ni, et noored maale elama jääksid-tuleksid?

Kiigeplat-sil toimunud li-saks oli kõigil huvilistel voi-

malik külastada lähedalasuvat Koidu talu faasani ja põld-püü farmi. Tutvustajaks peremees Kalev Võitla.

Külad olid head-paremat kaasa toonud - päeva lõpus toimus oksjon. Kõik pakutu leidis omaniku. Meistrite juhendamisel ja usinate abiliste kaasabil kaunistatud küla memm ja taat sai rahva tahtl ni meks Kadri ja Karla. Risti maks Urve Muuk.

Planeeritud lõket korraldajad süüdata ei julgenud - tuul oli liialt vali ja tüleht suur. Päeva lõpetuseks tegi muusikat Kroonilohu talu ansambel.

Suur tänu Linda Võitlale ja kõigile teistele külade päeva korraldajatele!

Leili Kuusk

Sissekanne Kootsi küla külalisteraamatusse

FOTOD: Leili Kuusk

imeväikesed”. Lühidalt - ma ei taha tagasi kommunismi ega nõukogude võimu.

Iga asja eest tuleb maksta. Nõukogude “odav elu” oli samuti meil endil kinni makstud, suu oli suletud, piirid olid kinni, unistused olid limiteeritud või olematud. Ka vene ajal oli rahvas kihistunud ja koore riisus nomenklatuur.

Nüüd võin ma raha kokku hoida, et minna reisile Euroopasse, Egiptusesse, Nepaali, kuhu iganes. Ma võin reisida kui valge inimene. Mind ei alandata tollipunktis, ei käsutata bussist välja, et mundris tollitöötaja saaks mind põhjalikult passipildiga võrrelda. (Mõned aastad tagasi Narva piiripunktis käratas mulle peale noor sõdur: ”Kudaa leziis?”, kui ma sammu rivist välja astusin.)

Mind ei löö pahviks välismaa kauplused, sest meil Eestis on veel suuremad ja uhkemad supermarketid. Vastupidi: ma ei lähe kaupajahatima, nagu vene ajal juhtus, vaid ma tahan näha, kui-

das mujal maailmas elatakse. Ma tahan oma silmaga veenduda, et igal pool elavad inimesed, kel on üldinimlikud probleemid. Ma tahan tajuda maailma avarust ja avatust.

Ja siis ma tahan koju tagasi tulla ja leida, et siin on kõige parem elada. Siin on minu kodu, mulle armsad inimesed, riik, kes võib-olla on veel liiga noor ja kogenematu, aga loodetavasti õppimis- ja arenevõimeeline. Olgugi, et kirun ka ise täispuhutud poliitikuid, ahneid ja ülbeid kaasmaalasi, vahavat kultuuritust ja kuritegevust, on mul silma märkamaks, kui palju on siin head.

Ma samastan end selle osaga eestlastest, kes on tasakaalukad, arukad, eneseiroonilised, õpimulised ja töökad. Ma vaatan heldimusega noori peresid, kus on kasvamas kolm või rohkem last. Ja siis ma mõlen: meil on tulevikku, sest me oleme vaba rahvas vabal maal. 15 aastat juba. Kui me ainult oskaksime seda hinnata!

Helle Saluveer

OMAVALITSUSINFO

Suure-Jaani Vallavolikogu 22.08.2006

Kehtestati Päraküla külasse rajatava Suure-Jaani Jäätmaajaama detailplaneering;

algatati Vihi külas asuvate kinnistute nr 2946639 ja 3241239 detailplaneering;

muudeti vallavolikogu 27.06.2006 otsust nr 75 detailplaneeringute algatamise kohta;

kehtestati sõidukulude hüvitamise kord, mille alusel hüvitatakse uuest õppeaastast päevase õppevormiga üldhariduskoolide ja Viljandi linna huvikoolide õpilaste sõidukulud;

kehtestati valla kalmistute eeskiri;

otsustati asutada 1. jaanuarist 2007 tegevust alustav Vastemõisa lasteaed ja kinnitati lasteaia põhimäärus;

otsustati osaleda projektis „Viljandimaa spordiväljakud” ja garant eeri da projekti omali nants eering summas 137 690 krooni;

otsustati liita 1. jaanuarist 2007 vallale kuuluvad äriühingud Suure-Jaani Hooldus ja Olustvere Soojus; pikendati Suure-Jaani valla pedagoogide töötasustamise aluste ja palgamäärade määramise kehtivust kuni aasta lõpuni;

määrati Tooma ja Saareniidu kinnistute jagamisel tekkinud katastriüksuste sihtotstarbed;

otsustati taotleda munitsipaalomandisse Roometi ja Lõhavere alajaamade teenindusmaad ja Suure-Jaani linnas asuv Konsumi kaupluse tagune parkla;

vallavolikogu eelarve- ja majanduskomisjoni täiendavaks liikmeks nimetati Are Aua; täiendati hooldajatoetuse

taotlemise, määramise ja maksmise korda ja ehitusmäärust.

Suure-Jaani Vallavalitsus

01.08.2006

Endricho Simsile eraldati sotsiaalkorter;

määrati projekteerimistingimused Jaama tn 5 üksikelaamu laienduse ehitusprojekti koostamiseks ja Koidama külas Sakala Saeveski AS tootmishoone suuehituse ehitusprojekti koostamiseks;

kasutusluba anti AS Eerung kuuluvale tootmishoone laiendusele;

Olustvere alevikus Keskuse 1-21 korteriomandi müümiseks avaliku suulise enam-pakkumise teel moodustati enampakkumise komisjon, nimetati komisjoni esimees ja sekretär ning kinnitati osavõtumaks ja tagatisraha; motoklubile MC Forte anti luba mootorrataste mäkketõusu võistluse läbiviimiseks Tääksi karjääris Jüri Raudmetsale kuulaval maalal 12.08.2006;

riigihanke „Olustvere aleviku lasteaia projektee rimine” edukaks pakkumiseks tunnistati OÜ IBG Ehituse poolt esitatud pakkumine kui vastavaks tunnistatud pakkumistest kõige soodsama maksumusega pakkumine;

Peeter Kassile tagastati õigusvastaselt võõrandatud Pajuri katastriüksus Olustvere alevikus;

lõpetati metsakasutusõiguse kitsendus Suure-Jaani valla territooriumil.

07.08.2006

Mittetulundusühingule Kootsi Külaselts anti Suure-Jaani Vallavalitsuse tänukiri vallas külaliikumise algatamise ja eduka tegevuse eest,

Linda Võitlale seltsi tegevuse pikaajalise eestvedamise ja juhtimise eest ning Jaan Jaskale seltsi tegevuses osalemise eest;

Kalle Mäekallele eraldati korter tähtajalise üürilepingu alusel kasutamiseks;

Aili Randmaale ja Oskar Randmaale erastati ostueesõigusega Ringpuistee 33 katastriüksus Suure-Jaani linnas;

Tõnu Rõigasele, Tiit Urbanikule, Erkki Jõgile, Lilja Olevile, Laine Elbele ja Liit Valgule erastati korteriomandi seadmise teel Liiduvare elamu katastriüksus Kildu külas;

määrati katastriüksustele nimed;

määrati projekteerimistingimused Suure-Jaani linnas Kõleri t 51 üksikelaamu uueehituse ehitusprojekti koostamiseks, Navesti külas uue Peetri mastalajaama, 15 kV ja 0,4 kV elektri kaabli- ja õhuliini projekti koostamiseks;

mittetulundusühingule Kootsi Külaselts eraldati raha maakonna ning valla külapäeva läbiviimiseks;

määrati puudega isikule hooldaja ja hooldajale hooldajatoetus.

15.08.2006

OÜ Ilutulestiku Keskus Arnika anti luba korraldada ilutulestik Vanaõue Puhkeküses 26.08.2006.a;

Enn Rossmannile väljastati ehitusluba üksikelaamu püstitamiseks Väljataguse kinnistule Jaska külas;

algatati Olustvere alevikus asuva kvartal nr 18 osaline detailplaneering. Planeeringu eesmärgiks on kahe ehituskruundi varasema detailplaneeringuga määratud ehitustingimuste muutmine. Pla-

neeritav ala hõlmab Mauno Viiresele kuuluvat ehituskruunti Järve tn 5 ja Ploomi maaüksust;

puudega isikule väljatati liikumispuudega isiku parkimiskaart;

puudega isikutele määrati hooldaja ja hooldajatele hooldajatoetus;

MTÜ Tääksi Küla Seltsile eraldati raha Tääksi järvepeo läbiviimise kulude katteks ja MTU Kuhjavere Külaseltsile küläteatri päeva läbiviimise kulude katteks;

kirjalik nõusolek väljastati Enn Rossmannile Jaska külas Väljataguse katastriüksusele majapidamisabihoone-sauna ehitamiseks.

22.08.2006

Määrati Suure-Jaani valla eelarvesse riigieelarvest laekunud vahenditest toimetulekutoetust üksi elavatele isikutele ja perekonnale, kelle kuu netosissetulek on alla kehtestatud toimetulekupiiri;

määrati valla eelarvest maks-tavad ühekordsed sotsiaal-toetused;

toimetulekutoetuse vabade vahendite arvelt makstakse täiendavat toetust lastega peredele kooliaasta alguses tekkinud majanduslike probleemide osaliseks lahendamiseks lapsevanema avalduse alusel;

Vastemõisa lasteaia juhataja vaba ametikoha täitmiseks välja kuulutatud avaliku konkursi võitjaks tunnistati Liia Piirsoo;

ehitusluba väljastati Olustvere mõisa viinavabriku klaasi ja keraamika õppekoja ja muuseumi rekonstrueerimiseks ning Olustvere mõisa tallide hoone remonditööde ja käsitööruumide rekonstrueerimiseks;

määrati projekteerimistingi-

mused Lahmuse Altveski restaureerimisprojekti koostamiseks.

29.08.2006

Ain Sepale erastatakse ostueesõigusega Kingu katastriüksus Lõhavere külas;

määrati katastriüksuste nimed;

määrati projekteerimistingimused Suure-Jaani linnas Kõleri tn 53 üksikelaamu laienduse ehitusprojekti koostamiseks;

väljastati ehitusluba Lahmuse Altveski restaureerimiseks;

puudega isikutele määrati hooldaja ja hooldajatele hooldajatoetus;

Olustvere alevikus Keskuse 1-21 enampakkumise nurjumise tõttu korraldatakse uus enampakkumine, enampakkumise tingimused jäävad endiseks;

kinnitati ametikoha loetelu, mida täitev ametnik on pädev väärtemenetluses osalema kohtuvälise menetleja nimel;

toetatakse videofilmil „Johann Kõleri loomingu ekspositsioonist Kumus ja kodukohast Viljandimaal tänapäeval” valmimist, Lauri Soolo osalemist Rahvusvahelisel krossijooksul, mis toimub Rootsi Kunin grigiis Lidingo Loppetis 23.09.2006, Pärnu Ulejõe Gümnaasiumi puhkpilliorkestri, mille koosseisus mängivad 14 Suure-Jaani valla last, osalemist üleeuroopalisel puhkpilliorkestrite festivalil Saksamaal Schlemas 13.-19.09.2006, S-Studio tantsijate Laura Ermi, Leanika Mändra ja Mariann Jürissoon osalemist tänavatantsu maailmameistrivõistlustel Saksamaal Bremenis 27.09.-01.10.2006.

Tähelepanu

Suure-Jaani Vallavalitsus teatab Viljandimaal Suure-Jaani vallas Vihi külas Tamme Veski kalakasvatuse ja minihüdroelektrijaama detailplaneeringu keskkonnamoju strateegilise hindamise (KSH) aruande avalikustamisest. Planeeritav ala hõlmab osaliselt Tamme Kanali, Tamme Veski ja Tamme Kesleri kinnistuid. Arendaja on OÜ Hüdroelektrijaam Tamme, otsustaja on Suure-Jaani Vallavalitsus (aadress Lembitu pst 42, Suure-Jaani, Viljandimaa), kontaktisik Märt Perve tel 435 5431, e-post: mart@suure-jaani.ee. Keskkonnamoju strateegilise hindamise aruandega on võimalik tutvuda kuni 20. septembrini 2006. a Suure-Jaani Vallavalitsuses ning Suure-Jaani Vallavalitsuse koduleheküljel (<http://www.suure-jaani.ee>). KSH aruande avalik arutelu toimub 21. septembril 2006. a kell 10 Suure-Jaani Vallavalitsuses. Küsimusi, ettepanekuid ja vastuväiteid aruande kohta saab esitada Suure-Jaani Vallavalitsusele kirjalikult kuni 20.09.2006.

Nii Viljandimaal kui ka Eestimaal teistes maakondades on üha enam hoogustumas vallavolikogude juurde noortevolikogude loomine. Meie maakonnas on juba pikemat aega tegutsenud Viljandi Noorte Volikogu, loodud on noorte esinduskogu Karksis, mo od us ta mi sel Võhmas, Tarvastus ja Pärstis.

Suure-Jaani ühendvallas on viis üldhariduskooli - neli põhikooli ja üks gümnaasium ning lisaks veel kaks riigile kuuluvat haridusasutust - Lahmuse Kool ning Olustvere Teenindus- ja Maamajanduskool. Neis kokku on üle 1 000 õpilase, kes kas elavad või viibivad väga suure osa oma ajast meie territooriumil. Miks ei võiks nad siis kaasa rääkida valla arengus? Nii tekkiski idee, et ka meie vallas võiks olla oma noortevolikogu. Arutades teemat nii õpilasomavalitsuste, koolijuhitide kui ka vallajuhtidega, leidsid nemadki, et seesugusel nõuandval organil oleks lai tööpõld.

Koostöös noorsootõepetsialisti Marlen Silma ja õpilasomavalitsuste esindajatega kirjutasime Euroopa Noorte projektikonkursile projekti „Suure-Jaani valla noortevolikogu loomine ja käivitamine”. Projekt sai ko-

Noorte hääl peab saama valla asjades kaasa rääkida!

misjonilt heakskiidu ja leidis rahastuse 50 000 krooni. Käesoleval hetkel on seega olemas nii soov, vajadus kui vahendid noortevolikogu loomiseks ja käivitamiseks.

Miks on noortevolikogu vajalik, mis on selle organi eesmärgid ja ülesanded?

Suure-Jaani Vallavolikogu juures tegutsev noortevolikogu saab nõuandvaks organiks vallavolikogule ja -valitsusele. Et valla poolt tehtud otsused oleksid noortesõbralikud, kaasaega arvestavad ja kõikide ühiskonnagruppide poolt läbi kaalutud.

Eesmärgid:

- tutvustada noortele demokraatia põhimõtteid
- aidata kaasa uue poliitiku põlvkonna kasvatamisel
- noorte huvide kaitsmine vallas
- edastada vallavolikogule noorte ettepanekuid
- korraldada ülevallalisi noorteuiritusi

Millised tegevused on projekti raames planeeritud?

Luuakse noortevolikogu kodulehekülge internetis, kusjuures tegijad otsitakse sihtgrupi liikmete hulgas ning

kodulehekülge valmib rühmatöö meetodina. Sihtgrupile antakse koolitusi järgmistel teemadel: meeskonnatöö, enesejuhtimine, juhtimise alused, motivatsioon, projekti kirjutamine ja juhtimine, noorte õigused, Euroopa Liidu õigus ja institutsioonid. Koolitused viiakse läbi põhimõttel „noortelt noortele”. Koolitusi viiakse läbi nii ümarlaua, rühmatöö, ettekannete, diskussioonide kui ka rollimängude teel.

Külalastatakse teisi Eestis tegutsevaid noortevolikogusid ning korraldatakse tutvumisõhtuid. Valmistatakse ette ning viiakse läbi Suure-Jaani valla Noortevolikogu valimised. Valituile korraldatakse koolitusi, mis aitavad kaasa volikogu tööle. Teemadel: kohaliku omavalitsuse seadusandlus, kuidas saada edukaks juhiks, Eesti riik ja poliitika.

Kohtutakse Europarlamendi saadikuga. Antakse välja noortevolikogu teemaline voldik, kus koostajateks ja ettevalmistava töö tegijateks on sihtgrupi liikmed tuumikgrupi liikme eestvedamisel.

Kuidas noortevolikogu moodustub ja käivitub?

Noortevolikogu moodustub vabade demokraatlike valimiste teel. Valimised viiakse läbi kõigis valla koolides oktoobri kuu jooksul. Valimiste korraldamisel on abiks koolide õpilasesindused. Täpne valimiskord, süsteem ja aeg lepatakse kokku iga õpilasesindusega septembri jooksul. Vallavolikogu poolt vastuvõetud noortevolikogu põhimääruse kohaselt on noortevolikogul 19 liiget. Igast põhikoolist valitakse volikokku kolm liiget, gümnaasiumist 5 liiget ja Olustvere Teenindus- ja Maamajanduskoolist 2 liiget.

Kui valimised lähevad plaaniraselt, siis esimene noortevolikogu istung võib toimuda detsembri alguses, kus volikogule valitakse esimees, aseesimees ja viieliikmeline juhatus ning revident. Pärast noortevolikogu moodustumist toimub ka üks koolitus, mis aitab liikmetel tegevuses sisse elada.

Olen kindel, et tulevikus saab noortevolikogust valla juhtidele hea abimees ja nõuandja. Loodan, et valimistel on palju kandideerijaid ning et valimisüritused ja kampaaniad on vägevad!

Meeldivat koostööd!

**Priit Toobal
Projektijuht**

Jaani Jaska

Suure-Jaani
Vallavolikogu liige,
volikogu eestseisuse
liige,
fraktsiooni Koduvald
esimees

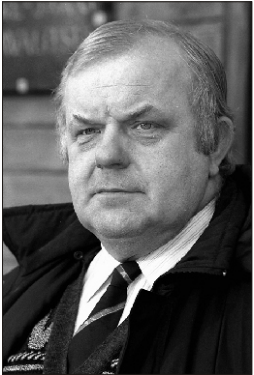

FOTO: Jaanus Siim

Sündinud olen 1952. aastal Jõgevamaal praeguses Saare vallas metsavahi perekonnas.

Peale Saare kooli õppisin metsamajandust Luual. Tehnikumi lõpetasin 1971. aastal metsamajanduse tehnikuna. Hiljem olen end täiendanud arvukatel koolitustel ja täiendustel.

Peale kolmeaastast teenistust mereväes Vaikse ookeani laevastikus töötasin Järva-maa metsamajandi metsapunkti tööliseks ja Nõmme metskonnas abimetsaülemana. 1978. aastast alates töö-

tasin Suure-Jaani Metsamajandi Kaansoo ja Vastemõisa metskonnades üle 22 aasta metsaülemana. 2000. aastast RMK Kabala metskonna abimetsaüleman.

Peres on kaks täiskasvanud poega ja tütar. Kaks lapselast. Vabal ajal käin jahil ja kalal, veidi tegelen ka fotodusega. Palju aega kulub koduümbrusele ja meeldib vahel käsi mullaseks teha.

Olite endise Suure-Jaani valla volikogu esimees. Mitme volikogu töös olete siiani osalenud? Milliseid funktsioone täitnud, millistesse komisjonidesse kuulunud?

Olen osalenud mitme volikogu koosseisus ja tegutsenud majanduskomisjonis, erastamiskomisjonis ning volikogu esimehena.

2002. aastal volikokku kandideerides oli Teil 35 toetajat, sel korral juba 48. Kas võime sellest järeldada, et valijad olid Teile juhtunud volikogu tööga rahul või on see pigem tunnustust Teile tööle volikogu liikmena? Kas loodate, et Teile toetajate hulk kasvab tuleviku veelgi?

Usun et see on tunnustus kogu volikogu tööle. Eelmisel volikogu tööperioodil tuli vastu võtta mitmeidki raskeid ja kaalukaid otsuseid. Toetajate hulga suurenemist on raske loota, sest ei tegele volikogu tööga enam nii aktiivselt kui varem. Järgmised valimised toimuvad ühtse ringkonnana ja praegu prognoose teha on ennatlik. Aeg oleks

uutele ja noorematele tegijatele ruumi teha.

Kas teate kes on põhiliselt Teile valijad?

Arvatavasti olid enamik minu toetajaid kodukandi külade rahvas kelle muresid olen püüdnud lahendada.

Kandideerisite volikokku valimisliidu Koduvald nimekirjas. Millise erakonna nimekirjast oleksid valijad Teid kõige tõenäolisemalt leidnud, juhul kui plaanitav seadusemuudatus oleks jõustunud ja valimisliidud ei oleks saanud kohalike volikogude valimisel osaleda?

Ei kuulu ühtegi erakonda. Maailmavaateliselt sobivad kõige rohkem sotsiaaldemokraatide vaated. Võimalik, et ei oleks üldse kandideerinud või oleks Koduvald nimekirjale tulnud leida mõne sobilikuma erakonna nimi.

Seekord toimusid valimised ringkonniti. Millised on Teile piirkonna/küla huvid?

Põhihuviks on ikka see, et suures vallas ei tekkiks veel suuremat ääremaastumist ja omavalitsus jõuaks ka hajakülade elanikeni. Piirkonna külade huvideks on teede seisukord, interneti püsühenduse puudumine, halb elektrivooluga varustatus, ühistransport, halb side kvaliteet. Kahjuks on paljude kauge-malasuivate külade laste koolituse ja huvitegevusest osa-saamise mured ainult vanemate mure. Opilasliinid tuleb paindlikumalt toimima panna. Paljusid neid probleme

saab lahendada läbi hästitoimiva küllaliikumise ja ootan just inimeste aktiivset kaasalöömist ja oma probleemide väljatoomist.

Kas olete volikogu tööga rahul? Kas midagi võiks olla teisiti? Vastab olukord ootustele? Kas endistel omavalitsustel on mõnedes (millistes?) küsimustes olnud eriarvamusi?

Volikogu tööga olen rahul selle poolest, et on tehtud sisulist tööd ja ei ole hakatud erakondlikul tasandil kemplema. On loomulik, et volikogu liige esindab mingit piirkonda, huvigrupi ja teab sealseid valupunkte teistest paremini ning peabki neid püüdma lahenda. Tähtis on, et eriarvamused räägitakse selgeks ja siis tehakse mõistlikud otsused.

Te ei kuulu ühtegi alatisse komisjoni? Millise valdkonna küsimustega tegelemine on Teile kõige südamele lähedasem ja huvipakkum?

Alatistesse komisjonidesse jätkus igast piirkonnast piisavalt kompetentseid ja aktiivseid inimesi. Olen vallavolikogu eestseisuse liige, fraktsiooni Koduvald esimees ja osalen mittetulundusühingute ümarlaval. Kõige südamele lähedasemad valdkonnad on keskkonnavalitsused ja valla arenguga seotud valdkonnad.

Mis teeb kõige rohkem muret, mis rõõmu?

Rõõmu teeb kõige rohkem see, et esimene pool aastat suure vallana on edukalt

möödas. Vallavalitsus ja volikogu on tõsiselt tööle rakendunud ja Ühinemislepingus kavandatud suundasid on järgitud. Tõsiseks muretsemiseks ei näe praegu põhjust ja loodan, et tekkinud probleemid suudetakse üheskoos lahendada.

Milline valdkond vajab valdas kõige rohkem muutuseid ja milliseid?

Koostamisel olevas valla arengukavas tulevad tuleviku suuna paika panna. Tähtis on, et valla rahvas saaks arengukava aruteludel oma sõna sekka öelda.

Millisena näete valda nelja aasta pärast? Mis on muutunud? Mis on samaks jäänud?

Ühinemisega tekkinud muutused on mõjunud positiivselt ja on toimunud sisuline ühinemine. Sõltumete suuresti kogu riigi arengutest, aga loodan, et vald suudab olla eeskujuks teistele. Laste arv vähemalt ei vähene. Loodan, et rohkem inimesi leiab tööd kohapealse ettevõtluses ja ei pea käima leiba teenimas kaugel. Küllaliikumine on edenenu. Teede olukord on paranenu.

Tahate veel midagi lisada?

Soovin valla inimestele teravist ja jõudu üheskoos edasiminekis. Soovitud eesmärkide jõuame ainult läbi konstruktiivse koostöö, mitte läbi erakondliku kemplemise ja iga sendi enda poole veeretamise.

Jõudu ja edasist arenemist "Leolele" ja tegijatele.

Mati Adamson

Suure-Jaani
Vallavalitsuse liige,
spordi- ja
noorsootöönõunik

FOTO: Jaanus Siim

Olen sündinud Viljandis 03.12.1970.

Kui kolmeaastane Tallinnas töötamise periood välja arvata, olen oma kodukandile truuks jäänud siiani. Töögi on olnud läbi aastate ühes ja samas valdkonnas. Kodukoolis Sürgaveres töötasin poiste kehalise kasvatusena ja tööõpetuse õpetajana, samas koolis olin ka huvijuhina ametis. ELO klubi juhendamise kasvas hiljem loogilise jätkuna välja järgmine töökoht Tallinnas huvikeskuses „Kullo”. Lasteorganisatsioonide kabinetit juhatajana juhtisin 4 aastat kantserina vabariikliku noorteorganisatsiooni ning see töö andis hindamatut kogemust (paljude laagrite organisatsioonide, kusjuures suurlaagrites osales alati pea tuhat last; erinevate projektide kavandamine ja teostamine).

Kuna pere jäi Sürgaverre ja Suure-Jaani vallas pakuti sobivat tööd, tuln 2000. a lõpul kodukohta tagasi. Alustasin

noorsoo- ja sporditöö spetsialistina seisis, kus vastava valdkonna jaoks elarvades eraldi vahendid puudusid. Aegki oli selline, kus näiteks sõnapaar avatud noortekeskus oli enamasti tundmatu ja arusaamatu mõiste. Täna-seks on olukord tundmatu-seni muutunud, kuigi tuleb kohe tunnistada, et kergelt pole midagi kätte tulnud.

Võin öelda küll, et minu hobi ongi minu töö, ent oma pere suhtes on see üpris ühekohtune. Võimalust veeta vaba aega koos perega praktiliselt polegi ja sellest on muidugi kahju. Olen vabaabiellus, peres kasvavad 8-aastane tütar ja 4-aastane poeg.

Saite vallas n.ö teise-kolmanda tulemus (107 toetaja hääl - rohkem häält sai vaid samas nimekirjas kandideerinud Maie Käba). Oli selline tulemus prognoositav või tuli üllatusena? Mis on selle edu taga? Kui suur võiks see number olla nelja aasta pärast?

Vallavolikokku kandideerisin viimastel valimistel esmakordselt. Väga suur toetus tuli mõnes mõttes üllatusena, kuigi pisut siiski lootsin, et muu töö on märgatud. Nii paljudest häältest ei osanud muidugi unistadagi.

Kas teate kes on Teile valijad? Noored - nende vanemad?

Ilmselt on minu valijate seas lõviosa tööpoolest noori ja olen sellega väga rahul. Muidugi tahan tänada ka kõiki lapsevanemaid, kes mind toetades aitavad kaasa noorsootöö arengule. Küllap oli valijaid ka spordirahva hulgas.

Kandideerisite volikokku valimisliidu Koduvald nimekirjas. Millise erakonna nimekirjast oleksid valijad Teid

kõige tõenäolisemalt leidnud, juhul kui plaanitav seadusemuudatus oleks jõustunud ja valimisliidud ei oleks saanud kohalike volikogude valimisel osaleda?

Ma pole siiani ühtegi erakonda kuulunud. Kuna olen töötanud Tallinnas organisatsioonis, kus määravaks osutus meeskonnatöö, lootsin ka valimisliidus kandideerides olla üks osaline tervikus, kus tegutsetakse „Üks kõigi, kõik ühe eest”. Kahjuks olen pidanud selles osas pettuma ja liitumine erakonnaga, kus ühise eesmärgi saavutamiseks üksteist toetatakse, ei tundu võimatu.

Millised on Teile valimisringkonna või/ta küla inimeste huvid?

Arvan, et ootused omavalitsuse suhtes ei erine oluliselt ringkonniti. Loomulikult oodatakse, et teed oleks korras, sotsiaalsfäär arenenu, elukeskkond ja -kvaliteet paraneks jne. Vastaksin pigem, milline on minu huvi - et me õpiks inimesi väärtustama ega suhtuks kellessegi hoolimatult. Kuigi kõik materiaalne on väga oluline, on siiski inimlikkust tähtsaim. Me peame oskama hoida seda head, mis meil olemas on ja tegema kõik selleks, et oma kodukohta armastavad inimesed tahaks pühenduda oma valla arendamisele. Põlise sürgaverelasele on mulle loomulikult oma kodukoht kõige armsam.

Eelistasite tööle volikogus tööd ametnikuna - ja valitsuse liikmena. Kas otsus oli tehtud juba enne valimistulemuste selgumist?

Enne valimistulemuste selgumist polnud midagi kindlat - kõik oli ju veel lahtine. Pinge oli väga suur, sest teadmatus eesootava suhtes painas kõiki.

Kui kaua olete omavalitsustööd teinud? Miks olete valinud just töö noortega?

Töötan Suure-Jaani vallavalitsuses 2000. aastast alates, seega 6 aastat. Noortega tegelemist olen alustanud nii-öelda nullist, olen ise omal nahal kogunud kõiki erinevaid tasandeid - kooli huvijuht, noorteorganisatsiooni rühmajuh, üleriigilise organisatsiooni juhtimine, esimeste avatud noortekeskuste loomise kogemus, huvikoolis töötamise kogemus, ülisuur laagrikogemus, noorsootöö struktuuri loomine omavalitsuses. Ka sporditöö pole minu jaoks juhuslik valik. Noorsootöö on muidugi valdkond, kus tulemus kiirelt ei näe ja teinekord võib tunduda, et tegu on üsnagi tänamatu tööga. Ometi tunnen laste ja noortega tegelemisest rõõmu ega kujuta endale kardinaalselt teistsugust ametit ette. Küllap on see mu kutsumus.

Millisena näete noorsootööd ideaalis? Kas ja millal sinnani jõuame?

Kui ideaal oleks saavutatav, poleks enam midagi, mille poole püüda. Arenemisruumi on alati, sest aja muutudes muutuvad unistused ja ideaalidki, võimalused ja vajadused loomulikult ka. Hetke seis on küll selline, et kurta oleks patt. Loodud süsteem toimib päris kenasti, valla noorsootöötajad on tublid. Üheks lähimaks sooviks on Suure-Jaani noortekeskusest tõeliselt noorte suhtest vastava paiga kujundamine. Tähtaega, millal sinnani jõuame, ei taha anda, kuid olen kindel, et tuleb julgeda unistada - siis saavad need unistused ka täituda.

Kui suured olid erinevused nelja endise omavalitsuse noorsoo- ja sporditöö korralduses?

Kuna juba mitu aastat enne ühinemist toetasid noorsoo- ja sporditööd lisaks Suure-Jaani vallale ka teised müüdsed liitunud omavalitsused, polnud tarvis mingeid suuri erinevusi enam ületada. Endine Vastemõisa vald on müüdses ka ilmselt kohane-mas ja loodan, et sügisest lähem kõik oodatult.

Kuidas olete vallavalitsuse liikmena rahul uues suures vallas siiani toimunuga? Vastab praegune olukord sellele, millisena Suure-Jaani valda ette kujutasite?

Suuri tagasilööke pole õnneks olnud. Väga positiivne on külade aktiivne tegevus, sest see on üks hea eeldus valla arengu jätkusuutlikkuse tagamiseks. Arvan, et liigume õiges suunas ja suurvallaks liitumine õigustab end.

Millisena loodate valda näha nelja aasta pärast? Mis on muutunud, mis samaks jäänud?

Loodan, et nelja aasta pärast on kohanemisraskused ületatud ja kõik juhid, otsustajad ja tegijad lähtuvad valla kui terviku arendamisest ega pea oma „mängumaad” kõige olulisemaks.

Soovite veel midagi lisada?

Tahan tänada kõiki neid inimesi, kellega koostöös on õnnestunud palju ära teha. Loodan, et ka kõige suuremad kriitiseerijad saavad aru, millise hinnaga tulemusi saavutatakse. Asjad saavad paraneda ja muutuda vaid siis, kui probleemidest ausalt ja avameelselt räägitakse. Kõik ettepanekud noorsoo- ja sporditöö arendamiseks on oodatud e-posti aadressil: mati@suure-jaani.ee.

Soovin kõigile tegusat sügist ja õnne näha oma unistusi täitumas!

Pange Poisid käisid Uvilas ja Jokioises

Leineperi sepikoja ees sai Pange Poiste juhendaja Välli Pang proovida uut instrumenti - heli tekkis kummilapatsitega orelivalede taoliste torude otstele liutes

Suure-Jaani linna taidluskollektiivid on juba aastaid käinud esinemas Soomes sõpruslinna Uvilas päevadel, mida peetakse igal aastal augusti algul. Nüüd, kus Suure-Jaani linn on samanimelise valla üheks osaks, on lisandunud hulk uusi kollektiive, kelle kunstist osasaamist on võimalik sõpradele pakkuda.

Sel aastal viis Uvilasse külakosti meesansambel Pange Poisid: Tõnu, Kalle, Jaan, Margus, Kaarel, Valdo ja Bernhard. Mehed on Välli Pange juhendamisel laulnud juba kaheksateist aastat. Lausa kadestamist väärt iga-eriti kui arvestada, et enamuse mehi laulavad koos kõik või vähemalt enamuse nendest aastastest. Soov ennast väljendada toob harjutamiseks kokku nii mehaanikamehe,

kaubanduses töötajad kui kopa- ja autojuhid. Tulemuseks on ilus neljahäälne meeste-laul, mis võlunud publikut paljudel kodustel ülesastumistel ja nüüd ka Soomes.

Uvilalastele pakuti nii hoogsaid kui liürilisemaid lugusid. Kuulajaid kiskus oodatult kõige enam kaasa „Säkkijärve polka“, mida eesti keelele lisaks lauldi ka soome keeles. Publikut hummasid aga ka „Metsroosis“, „Peagi saabun tagasi su juurde“ ja alles reisiril olles publiku soovil n.ö ülessoojendatud „Hüvasti öö“. Viimati nimetatud laul läks hinge nii ansambliga kaasas olnud delegatsioon liikmetele kui vastuvõtjatele. „See on vist tõesti ilus laul.“ - tõdesid mehed - „kui ta kõigile naistele meeldib.“ Aga kaunaid laule

oli veelgi - neid jagus kõigiks üheksaks esinemiseks, mis ansambli nelja päeva jooksul olid.

Uvilale lisaks esineti kahe kontserdiga ka Jokioise vallas Intalankartano vanadekodus. Jokioise vallal olid pikaajalised koostöösuhted endise Olustvere vallaga. Et sõit Helsingist Uvilasse kulgeb läbi Jokioise, siis käis valla delegatsioon - volikogu esimees Arnold Pastak, vallavanem Maie Käba ja avalike suhete spetsialist Leili Kuusk - ka neid suhteid uuendamas.

Suure-Jaani valla rahval on plaanis jätkata kontakte nii Uvilas linnaga kui Jokioise vallaga. Edaspidi on kavas vahetada kultuurikollektiive, aga suhelda ka koolide, pensionäride ja muudel tasanditel. Kavast ka teisele poolele huvipakkuvate valdkondade spetsialistide külaskäigud.

Uvilas päevade raames käidi hansalaadal ja keskaegsel Olavi peol - mõlemal ka esineti. Nii hansalaada kui Olavi peo korraldajaks on kohalik Lions klubi. Maie Käba ja Arnold Pastak osalesid koos vastuvõtjate ja korraldajatega ka kirikupaatidel sõudmises.

Esinemistele lisaks tutvuti Jokioise vallamajaga ja Uvilas linnavalitsuse hoonega ning mitme vanurite hooldamise keskusega. Külastati ka vastvalminud lastepäevakeskust, kus käisid viimased avamise eelsed askeldused. Et Vastemõisaski on peatselt lasteaed avamisel, siis uudistati lastepäevakodu eriti suure huviga.

Väga huvitav oli Elonkierto põllumajanduskultuuride pargis, kus sai näha kuidas mõjub kultuuride kasvule külvamisaaeg, väetisekogus, erinev pH tase jne. Kõige roh-

kem meeldis meestele aga põllusiil, kus oli vahetult näha, kui palju üks Soome inimene sööb erinevaid kodumaiseid kultuure ja kui palju kulub vilja ning teisi söödakultuure, et toota inimesele vajalik liha, piim, munad jne.

Sellest, et Pange Poisid ei ole ainult tublid laulumehed, andis tunnistust nende huvi kõige näidatava vastu - vastuvõtjate poolt pakutavale küsiti veel lisagi. Nii käidi vaatamas kohaliku kutseõppeasutuse autoremondi eriala õppebaasi ja tutvuti Leineperi sepikojaga. Autoremondi erialale läheb sellest sügisest Uvilas linna ja Suure-Jaani valla vahelise koostöö raames õppima kaks Suure-Jaani noormeest. Neid ootavad ees suurepärase õppimistingimused. Leineperi sepikojast on aga kindlasti midagi õppida Olustvere mõisa sepikojal.

Leineperi oligi Olavi peo - kus paljud käisid keskaja stiilis rõivaid ja pakuti vanaaegseid toite - kõrval kõige huvitavam esinemiskoht. Mehed laulsid väikeses Savipakari restoranis, mis asub sahihoones, kus aastakümnete eest olid küla ühised leivaahjud. Kuna leivaküpsetamise ruumid olid alati soojad, siis osutati siin ka ämmaemanda teenust ja nii õngi paljude siitkandi inimeste vanemaad-isad praeguse restorani tagakambris ilmalvalgust näinud.

Pange Poiste poolt pakutava jääd ilmselt rahule, sest viimasel esinemisel telliti neilt veel kaks lisapalagi.

Kõigile Uvilas ja Jokioises meiega kokku puutunud sõpradele suur tänu! Vastuvõtt oli väga südamluk ja Soomes oldud päevad hästi korraldatud ning tegusad.

Leili Kuusk

Ametikooli juht Arnold Pastak Uvilas hansalaadal uut ametit õppimas. Puutööd saab teha ka sellise vana vibutrepingiga.

FOTOD: Leili Kuusk

Kuhjaveres naiditi näitemänge

Külateatrite päeval tuli kahel päeval umbes 300 vaataja ette 9 näiteseltskonda 13 erineva etendusega. Oli nii viie-minutilise estraadilugusid kui ka tunni näitemäng. Nii võiks lühidalt kokku võtta Eesti taasiseseisvumise 15. aastapäeva pühendatud II külateatrite päevad Kuhjaveres.

Idee kutsuda teater kodukülla realiseerus esimest korda aasta tagasi, kui vaadata sai 8 erinevat lavastust, mis napilt ühte päeva ära mahusid. 20. august oli laupäev ja peoõhtu selle lõpetuseks sobis suurepäraselt. Sel aastal alustasime samuti laupäeval - Avinurme suveteatri etendus „Roosad prillid“ Passaia talu õuel oli avaloök. Hugo Raudsepa komöödia oli taas esinemisküps seadnud Malle Pärn - nagu aastataguse „Mikumärdigi“. Avinurmelased oskasid suurepäraselt ära kasutada Lemmingute pere kauni koduõue ja -aia, kaasa arvatud sissesõidutee, mida mööda linnavurled vana Moskvišiga maale suvitama tulid. Sealst suunduti külaplatsile, kus oli end juba valmis seadnud Tartumaa Rõngu valla pillimehed, et pidada maha tublisti üle kesköö kestnud simman. Tantsuvaheagadesse mahtus muudki meelelahutust: edukas oksjon külaseltsi toetuseks ning keskõine ilutulestik Eestimaa auks.

Pühapäeva varasel ennelõunal oli publik taas valmis etendusi nautima, seekord külamajas ja -platsil. Halliste valla Mulgi küla näitering

alustas pävakohase etendusega - Oskar Lutsu „Kalevi kojutulek“. See naljamäng kajastab pildikesi vabaduse ajaloost aastatel 1918-19. Juhendaja Tea Kartau.

Üles astusid veel Halliste külateater Hilye Koidla eestvedamisel: U. Tuuliku monoloogide põhjal seatud „Võimendus“ ja V. Lifitsi „Vaba takso“; Võrumaa Sulbi küla näitering O. Lutsu „Pärijad“ ja kolme mehe mängitud „Jaagup Jobukakk kindraliks“. Näiteringi juhendaja Airika Saamo rõõmustas oma kaaslasti tutvustades selle üle, et tööd alustades tuli kohale kõigepealt hulk meesterahvaid ja seejärel tuli hakata naistegelaste osatäitjaid otsima. Teised kaugemalt tulnud näit em an g u t e g i a d o l i d Pärnumaa Audru valla Lindi külast. Nendel on autor ja lavastaja omast käest võtta. Milvi Andres on kirjutanud terve hulga näidendeid (mis on 2006. aastal avaldatud ka raamatuna). Seekord esitati tema loodud „Hullud naised“. Kolm humoorikat lühipala „Lugusid Roosi-Maali elust“ käisid pikemate etenduste vahele ette Laili Eesing ja Aime Raim Abja Kultuurimajast. Veel astusid Viljandimaalt üles Valuoja kooli näitetrupp kahe lühilooga õpetaja Anne Mälli juhendamisel. „Karikakramangu“ sidusid tervikuks tantsutüdrukud, kes tuntuud euro-laulu muusika saatel publiku südamed võitsid. Nii Halliste ja Mulgi küla kui ka Valuoja kooli näitlejad olid Kuhjaveres teist aastat. Pilstvere näitetrupp tõi vaatamiseks U. Lennuki kogupereetenduse „Taksitrallitajad“, mis sai ka Publiku lemmiku preemia. Kõige lähemalt tulijad olid naaberküla Aimla mulgikeel-

se dialoogi „Tülü“ esitajad Asta Kaju ja Vaike Luht, kes ka etendamisetele toreda punkti panid. Siis olid kõikidel esinemisinged maas ja asuti nautima Pärnu teatri näitlejate Feliks Kargi ja Elmar Tringi estraadikava „Johhaidii“.

Kõiki etendusi jälginud Kalju Komissarov võitis otsad kokku väikese seminariga, kus ta tunnistas, et tase on hea, et tal polnud kordagi igav ja et ei olnud väsitav, sest saadud emotsioonid olid vaid positiivsed. Publiku järgi otsustades valitsesid neid samad tunded, sest kes oli tulnud, ei lahkunud enne päeva lõppu.

Külasteraamatuse jäetud sissekanded annavad indu jätkamiseks, sest soovitakse aasta pärast taas kohtuda. Avinurme suveteater oli kohal kaks päeva ja kirjutas kokkuvõtteks: „Taname fantastilise vastuvõtu ja küllal-lahkuse eest. Parim EV taasiseseisvumise aastapäev, mil-

lel meil on au olnud viibida - kuhjaga kultuuri ja kogemusi, tuleme kindlasti tagasi!“

Kui jätkub kuhjaverelastel Passaia, Alt-Siimu, Perdi, Tire, Raba, Siimu ja Nõmme talust taas energiat seda traditsiooni jätkata, siis tänu headele näitetruppidele ja suurepärasele publikule saame sellega ka hakkama. Enim aega ja energiat panustas kindlasti teatripäevade idee autor Margus Lemming Passaia. Ainult heast tahetest ei piisa ja siinkohal täname projekti rahastajaid: Eesti Kultuurkapitali, Kohaliku Omaalgatuse Programmi ja Suure-Jaani Vallavalitsust. Lisaks neile veel siiras tänu Vanaõue puhkeskusele, Uuetoa talule, Kootsi küdale, Toru-Jürile ja Kalju Komissarovile, kes aitasid kaasa heategevuskojoni õnnestumisele.

Urve Mukk
Projektijuht Kuhjaverest

Publiku lemmikuks tunnistatud Pilstvere näitetrupp („Taksitrallitajad“)

FOTO: Preeti Laineste

85 aastat Sürgavere kooli

1921. a sügisel avati endises Sürgavere härrastemajas Sürgavere algkool. Varasemal ajal olid külakoolid Pajul, Kooklas ja Lõhaveres.

Koolikohustus algas 9. eluaastast. Kooli õpilaste arv oli 108. Oppejõudeks olid koolijuhataja Johan Adamson, õpetajad Anna Adamson ja Jüri Kolk. Sama õppeaasta teisel poolel tuli õpetajana tööle E. Antson.

Kooli kroonikaraamat meenutab tolleageid kooliolusid ja õppetöö korraldamist. Tänapäev kool on tundmatuse ni muutunud. Vana mõisa-hoone sai juurdeehituse, kus asub lasteaed ja selle all ruum poiste tööõpetuse jaoks. Koolimajas on tehtud remont, klassiruumid ja kõik kõrvalruumid on saanud uue välimuse. Remont oli põhjalik ja teostati kaasajaste materjalidega. Alles jäid ainult vanad välisseinad ja kivitrepid.

Kõike seda saad oma silmaga vaadata, kui tuled laupäeval, 30. septembril kell 14 taas koolimajja. Võta kaasa oma mälestused kooliajast ja kutsu kokku ka oma klassikaaslased. Ootame kooli ka kõiki endiseid ja õpetajaid ja koolitöötajaid.

Oma osavõtust teata hiljemalt 26. septembriks telefonil 437 5340 või e-posti aadressil kool@syrpk.vil.ee

Korraldajate nimel
Endla Reimann

Maailm sai natuke suuremaks

Tomasz Czarnecki on ametnik - kultuuriametnik. Selle sõna parimas tähenduses ja rõhuga sõna esimesel osal.

Oma igapäevatööd teeb Tomasz Bialystokis - umbes 300 000 elanikuga linnas Poola kirdeosas. Kes bussiga Euroopasse sõitnud, see teab Bialystokki kui üht vahepeast. Selles peatuses tulid aga ühel augustiku varahommikul bussilt maha viis Suure-Jaani Gümnaasiumi Puhkpilliorkestri poissi, dirigent Rein Vendl ja neid saatvad Priit Toobal ning allakirjutatud. Mis tõi noored puhkpillipoisid siia?

Juba kaheksa aastat on juunikuises Bialystokis toimunud puhkpilliorkestri paraad „Wersal Podlaski”. Eestvedajaks ja peakorraldajaks Tomasz Czarnecki. Käesoleval suvel osales neli päev kestnud üritusel 19 orkestrit, neist viis väljapoollt Poolat: üks Eestist, kaks Valgevenest ja Ungarist. Suure-Jaani noored löid kaasa kolmandat korda. Rein Vendl hindab just festivalidel käimist, öeldes, et seal saab rohkem teisi jälgida ja end võrrelda kui konkursidel osaledes.

Agas Tomasz ei rahuldu sellega, et festival toob neljaks päevaks erinevate maade noored kokku. Tema tahab rohkemat. Niisaabki eelmisel aastal paberile pea miljoni kroonine projekt, kus orkestrite paraadile lisandub eri maade noortest komplekteeritud puhkpilliorkester „Wersalinka” - talvine õppeala ja suvine kontsertreis osavõtjates maades. Uhes orkestris õlg-õla kõrval mängides ja ka üksteise kultuuri ning elu-oluga lähemalt tutvudes peaks noored hakkama paremini üksteist mõistma. Aga seda, et meil on võimalikult vähe võõrast ja vaenuliku, on järjest ebakindlamaks muutumas maailmas hädasti vaja. Peame õppima paremini mõistma inimesi kellele on

Ukrainast. Nii saab kokku orkester, kus on viis mängijat Suure-Jaani Gümnaasiumi Puhkpilliorkestrist, viis mängijat Tširini (Valgevene) Muusikakooli noorteorkestrist, viis mängijat Diatlowo (Valgevene) Kultuurimaja orkestrist ja 27 noort neljast Poola orkestrist. Algselt liitub projektiga ka üks Leedu orkester, kuid hiljem siiski loobu takse osalemast. Et Poolas on orkestrite juures ka tantsutüdrukud (paremat sõna ei oska eesti keeles nende kaunitult riietatud ja pisut iluvõimelisi meenutavaid tantsuseadeid esitavate tütarlaste kohta kasutada), siis lisandub orkestrile veel 12 tütarlast ja tseremoniadirigenti. 55 noort, dirigenti, koreograafi ja abilised ning bussijuhid - ongi koos 72 liikmeline noorusest, elurõõmust, teathest ja muusikast pakatav reisieltskond.

Kuid alustada ei saa esinemistest - käesoleva aasta jaanuaris tullakse seitsmeks päevaks kokku, et lood ära oppida. Iga dirigent toob kaasa ka oma muusikat - Eestist on valituks osutunud palaks Puhkus Viljandis. Nädalaga tehakse laagris lausa imet - algul karu moodi tatsunud noormehed õpetatakse vigurmarssima! Koreograaf Maria Gerasimiu näeb päris kõvasti vaeva, aga kolmest erilisel osast koosnev keeluline marss saadakse selgeks - tavatingimustes õpitakse uut marssi kaks-kolm kuud. Lisaks koos mängimisele on siin vaja head koordineatsiooni ja üksteise-tunnetust. Eesti noortele on see uus kogemus - pikapale saadakse siiski hakkama.

Esimene ülesastumine ja talvel õpitu meenutamine on juunis orkestrite paraadi ajal. Kuid orkestri töö kulminatsiooniks on siiski sõit läbi nelja riigi ning kuus kontserti Poolas, Valgevenes ja Eestis.

Poola on meie noortele juba tuntud esinemispaik ja erilisi üllatusi ei ole sellelgi korral. Mis on Poolast kõige rohkem meelde jäänud? Võib-olla see, et ei maksa liialt ette muret-

seada - alati võib juhtuda, et plaanitusse tuleb viimasel hetkel muudatusi - ometi laubub kõik iga kord.

Ees ootab aga Valgevene - tundmatu maa pea kõigile meile. Kuidas pääsme üle piiri ja mis ootab meid ees?

Ees ootab korralikult väljaehitatud piiripunkt, kus bussijuhtidel ja korraldajatel lähed paberite kordajamisega küll omajagu aega, kuid ülejäänud pääsevad siiski vaid passi esitamisega - peaaegu nii nagu oleme juba harjuda jõudnud EL-i sisepiiridel. Eteruttavalt olgu öeldud, et mõne päeva pärast südaööl riigist lahkudes läheb asjaajamine veelgi kiiremini - ametnikku tundub huvitavat vaid see, kas riigist välja sõitvatel valgevene lastel ikka on olemas vanemate kirjalik luba ja luba pille riigist välja viia.

Esimese peatuse teeme oblastikeskuses Grodnos. Poola piiri äärne Valgevene on põhiliselt katoliiklik ja erinevus naabermaast polegi nii suur, kui võiks arvata. On laupäev ja ilmselt seetõttu näeme harjumatu palju pruutpaare - perekonnaseisu büroo hoone juures on neist lausa järjekord! Nii paarisaja tuhande elanikuga Grodnos kui hiljem Diatlowos, Novojelnjas ja Miris, millest kaks viimast on linnatüüpi külad elanike arvuga mõni tuhat - igal pool näeme hiljuti väljaehitatud huvitava arhitektuuriga heakorrasstatud platse ja parke. Tundub, et Valgevenes armastatakse lilli. Kohalikud ütlevad, et nende külaga võrreldes Minsk lausa uppuvat lilledesse.

Kaks päeva Valgevenes lan-

gevad nädalavahetusele ja nii annab orkester siin erinevatel linnas ja külapäevadel kokku kolm kontserti. Saame näha ka kohalikke orkestreid ja tantsurühmi. Vastuvõtt on slaavilikult südamlis. Eluolu pisut tagasihoidlikum kui harjunud oleme. Elame ühe öö kooli ühiselamus ja teise laagris. Noored ei ole enne sellistes tingimustes olnud, vanematele meenub aga noorus ja pioneerilaagrite aeg. Saame hakkama - lihtsalt kuskil metsas telkimisest on siin siiski tunduvalt rohkem mugavusi. Metsaalune on täis seeni ja põllul kõrgub mais kaugel üle peade. Süüa antakse korralikult ning toidud on meile suhteliselt harjumuspärased - rahvusköögist pakutakse vaid külma peedisuppi. Mõned korrad söidame esinema miilitsaeskordi saatel - on see austusavaldus või midagi muud? Käime Miri lossis ja Adam Mickiewiczi majamuuseumis Nowogrodkas. Millega ei suuda harjuda, on suured numbrid rahatahtedel. Kes vahetas piiril 20 dollarit, sellest sai rohkem kui 42 000 valgevene rubla omanik. Enamus kohalikke igapäevakupu tunduvalt oleval pisut odavamad kui meil. Eriti rõmsad võivad olla suitsetajad ja alkoholi tarbijad - poole liitri-se viina saab näiteks 25 krooni eest. Harjumatu on kuulda, kui kilekoti eest küsitakse 500 või korraliku kommikarbi eest 12 000 rubla. Kopikaid ei ole, küll aga 10 rublane rahataht.

Valgevene ei osutunudki meie kogemuse põhjal nii hulluks kui olim kartnud.

Eestis on plaani järgi kaks

kontserti - Suure-Jaanis ja Pärnus. Noored ei avad Olustvere Teenindus- ja Maa-majanduskooli ühiselamus. Lisaks tutvustame maakonnakeskuse Viljandi vaatamisväärsusi ja Suure-Jaanit ning külastame Hiiu paasaret. Pärnus saame mahti ja käime jahedale ilmale vaatamata ära rannas. Puudub ju Valgevenel merepiiri ja noortel võimalus kodus merd näha.

Suure-Jaani Gümnaasiumi Puhkpillimängijate kiituseks tuleb öelda, et koduseid esinemisi võetakse rohkem kui tõsiselt. Korraldajatel kaubeldakse välja vigurmarssimise lisaproov! Kõik läheb kenasti - isegi ilm ei vea alt. Rahvusvahelise noorteorkestri Wersalinka kontserti vaatama tulnud suurejaanilised tõdevad - kaua oodatud orkester on vaatamist-kuulamist väärt. Lisa pakkusid Suure-Jaani Gümnaasiumi Puhkpilliorkester ja Olustvere naisrahvatantsurühm. Valgevene dirigentid olid tantsunaiste esinemisest lausa vaimustuses. Nende sõnul ei ole nad midagi sellist enne näinud - tantsijad ei ole kaugeltki esimeses nooruses, aga ometi tantsitakse nii kergelt! Valgevene hoogsate tantsudega on meie tantsu algul raske kõrvutada - tudengieast vanemaid tantsijaid pole aga seal kandis tõesti näinud. Kauge-malt tulija silmadega näeb vahel nii mõndagi, mis endale märkamata jääb. Meie tants on tõesti ilus ja „vanad” tantsijad väärivad.

Pärnus valgevenelasi ja poolakaid koduteele saatdes hakkab ootamatult kurb - ilmselt on meist tõesti üks pere saanud. Just nii nagu Tomasz projekti kirjutades tahtis.

Agas Tomasz Czarnecki peas on juba järgmise aasta plaanid - siis tahab ta orkestrisse leida osalejaid ka Ukrainast, Ungarist, Leedust ja Lätist. Paari kuu pärast on uus projekt paberil. Kõik sel aastal osalenud omalt poolt loodavad, et väärt ettevõtmine saab rahastatud ja noortel on jälle võimalik uusi sõpru leida ning uute maadega tutvust teha.

Luuletaja Olivia Saar on selle kohta kirjutanud:

Kaugusi polegi, on ainult käimata teed, mis käidavaks saavad.

Ja jälle nihkub kaugus

kaugemale
Leili Kuusk

Esiplaanil Wersalinka peadirigent Franciszek Mocarcki, tagaplaanil kogu projekti väsimatu vedaja Tomasz Czarnecki

teine rahvus, teine usutunnistus, teised traditsioonid ja kombad ning meist erinev elujärg.

Fondid, kuhu Tomasz projekti kirjutab, seavad tingimuseks, et poolakatele ja teiste EL liikmesmaade noortele lisaks peab olema osalejad kas Valgevenest või

Kontsert Suure-Jaanis Arturi Juures välilaval. Orkestri ees on Aleksander Litvinski - dirigent Valgevenest

Orkestri liikmed Valgevenes kauni nimega linnatüüpi külas Mir (tõlkes Rahu). Tagaplaanil Grodno oblasti ja kogu Valgevene üks pärl - Miri loss
FOTOD: Leili Kuusk

Kas põhjus orkestriproovis käia? Kui jah, siis ilus põhjus. Vigurmarss ringreisi viimasel kontsertpaigas Pärnus

Laagrid lõpetavad, koolikell kutsub...

Eelmises Leoles oli väike ülevaade noorte suveüritustest juuni- ja juulikuus. Augusti algas spordilaagriga - Sürgaveres spordihoones said kokku noored tennisehuvili-

sed. Tennisekooli suvelaagris osalejad on kõik hoolsalt talv läbi harjutanud ja nii said 22 laagriliist treeningud mitme erineva turniiriga lõpetada. Lisaks trennidele mängiti maastikumängu, külastati Suure-Jaani noortekeskust, prooviti kiikinguikiike, lauldi karaoket ja kavandati tennisekooli logo. Treener Reet Mutso jäi väikeste tennise-

sõpradega väga rahule ja ootab sügisel taas kõiki tennise-treeningutele.

5. augustil toimus Suure-Jaanis üks erakordne üritus - Viljandimaa lahtised meistri-võistlused kiikingis. On rõõm märkida, et kuigi meie vallas on seda ala veel väga vähe harjutada saanud, oli valla esindus siiski võistlema. Tulenused tunduvad uskuma-

tuna - Sürgaverest pärit Raido Aidak võitis juunioride vanuseklassis rekordilise tulemusega. Noormehel jätkus hullul julgust oma elu esimesel võistlusel üritada ka uut maailmarekordit - 7,09 m jäi üsna napilt alistamata. Annika Kaupmees lõpetas oma esimese kiikingivõistluse 3. kohaga naisjuunioride arvestuses. Sürgaveres noortekeskust

esindasid tublilt ka Jaano Jänes, Erko Jänes ja Mats Tõnne. Noortel pole edasi-pürgimiseks tarvis eeskujuga kaugel otsida - Sürgaveres noorteujuht Kätlin Kink püstitas uue Guinnessi rekordi naiste arvestuses, kiige aiste pikkuseks, millega ta üle võlli suutis kiikuda, mõõdeti 5,94 m.

Järg leheküljel 6

Muljeid Väike-Pakri saarelt

22. augustil külastas 41 Viljandi maakonna loodusainete sektiooni õpetajat Väike-Pakrit (rootsi keeles Lila Rågö)

Paldiskist mõni meremiil lääne suunas asuvaid Väike-Pakrit (12,9 km²) ja Suur-Pakrit (11,7 km²) eraldab mandrist (kuri)kuulsaks saanud Kurkse väin, Pakri poolsaarest Pakri laht. Rootslased elavad saartel alates 1345. aastast. Kuna kalapüügi kõrval tegelesid nad edukalt ka viljakasvatusega, tulenes siit paiga rootsikeelne nimi Rågöarna - Rukkisaared. Viies külas kokku elas 1934. aastal 354 inimest ning paiknes 119 talu. Kummalgi saarel oli oma kool, kirik ja kalmistu, tegeutses koduloomuuseum. Paraku lõppes idüll

aastal 1940, kui kogu elanikkond sunniti kodudest lahkuma (tagasi Rootsi) ja saared muudeti Varssavi pakti maade lennuvägede õppepommitamise polügooniks. Koos sõjaväelinnakutega ehitati 1952. aastal ka üle 10 ha suure Langgranne laiu kulgev saari ühendav tammtee. Kivid tammi ehitamiseks on pärit vanadest kiviaedadest. Tee üle tammi on praegu läbitav vaid jalakäijale.

Saartel on moodustatud Pakri maastikukaitseala, mis haarab endasse nii järsud pakkivipangad, rannahainamaad, loopealsed ehk alvarid, endised külaasemed, kabelivaremed ja kiviaiad, samuti rikkalikku ja omapärase taimeestiku.

Kuidas saarele saab?

Meie saime tellitud mootorpaadiga, kuhu mahub 11 inimest.

Tuleviku tegijad

Sellel suvel töötavad Suure-Jaani valla põldudel Olustvere Teenindus- ja Maamajanduskooli põllumajanduse eriala viimase kursuse noormehed Meelis Kapp, Imma talus Võivaku külas, Matis Kajaste Olustvere TMK õppetalus, Tõnis Unt OU Pilkes Põhjala PM-s.

Kolm vallast päris noormeest on aga praktiliselt koduvallast eemal. Rando Teder töötab Kõo Agro OU-s, Rein Aasa T&T Ounaaiaid OU-s Pollis ja Martijn Pilkes on praktiliselt Saksamaal, kus tema töökohaks on Schmal Hage Landtechnik.

Tehnika, mis on maal kasutusel, on väga kallis ja seepärast ongi oodatud hea väljaõppega oskajad noored mehed. Talutööd on kevadest sügiseni päris meeletu rabamine. Iga töö, mida alustad, tuleb lõpetada viia. Sellist asja, et midagi teha ei ole, maal ei tunne. Tööpäevad algavad üsna varajastel hommikutundidel ja päevale tuleb vahel liisa võtta ka üsna hilistest õhtutundidest.

Praktika algas noortel meestel aprillikuu lõpul ja kestab septembrikuu lõpuni. Kooli tuleb uuesti minna 15. oktoobril ja siis on ootamas kiired ning tõised kuud, sest veebruaris on juba lõpuaktus.

Kooli lõpetades on teada talumajapidamise põhitõed, mis küni äriettevõtte juhtimiseni. Oma tulevikku nad praegu päris täpselt ei tea, aga kindel on see, et töödega, mis ette tulevad, nad jänni ei jää.

Suvel ajasin juttu Meelise, Matise, Tõnise, Reinu ja Randoga, kirja sain Martijnilt.

Laagrid lõpetavad, koolikell kutsub...

Algus leheküljel 5

Õnnestunud võistlus andis noortele palju indu ning kiiking on üks neist tõelist adrenaliinitulva pakkuvatest meelelahutustest, mis noortekeskuse külastajatele vägagi huvi pakuvad. Päris oma kiikingi saamine võtab veel aega, aga võimatu see pole.

8.-9. augustil käisid 47 suvel töölaagris osalenud Suure-Jaani valla noort Ulgel Viljandimaa töösuve lõpetamas. Erinevad spordivõistlused, matkamängud, kombinieritud teatevõistlused ja meelelahutusprogrammid

Meelis: Mõtlesin juba põhikoolis, et hakkama maal elama.

Tööpudust kodutalus ei ole karta. Laudas on pullid ja pullvasikad, lehm. Teravilja kasvatame 130 hektaril ja heinamaad on 10 hektarit.

Oma perel tuleb töödega hakkama saada.

Mul on oma väike äritegevus ka alustatud. Kasvatan küüslauku, sellel aastal veel ei müü, kasvatan seemneks. Eelmisel aastal istutasin maasikad. Taimed toime Pollist, kasvatan mitut sorti maasikaid. Sellel aastal on maasikad päris ilusad, saan juba müüa. Järgmisel aastal loodan juba paremat saaki. Ostsin 100 meetrit kilet juurde, et maasikakasvatust laiendada. Ise ei tahagi neid väga palju süüa, kui paar-kümmend ära söön, siis tuleb vahet pidada.

Tegin ära jahimehe eksami, nüüd saan tööst vabal ajal jahil käia.

Peale Olustvere kooli lõpetamist tahan ära käia sõjaväes, saada veoauto juhiloa ja võib-olla õppida ehitamist.

Kiri Martijnilt:

Tere, Saima!

Mul läheb hästi, ma kuulsin juba, et Eestis on väga kuiv, aga siin on sama meeldi - meil oli juuli kuu keskmine temperatuur 31°C. Palav oli!!! Eile tuli vihma ja temperatuur läks ka madalaks (kas sa saad üldse aru, mis ma kirjutan, sest ma ei tea, kas ma üldse oskan ikka veel eesti keel...)

Esimesed 3 kuud parandasin kombainid ja nüüd traktorid, mul meeldib traktorid rohkem kui kombainid... ma helistan 2 korda nädalas koju.

Üks veel... Eesti on 1000 korda ilusam kui Saksamaa,

olid meie noortele jõukohased ja koju naasti kokkutuleku võitjatena. Kõigi töörühmade esindajad olid väga tublid ja lõpetasid „suvetöö“ rõõmsalt.

14.-18. augustil toimus järjekordne seiklusaager „Tea, et suudan!“. Laagri programm oli uudne ja võimalusterohe. Avaõhtu sõjalis-sportlik „Vanaõue Erna“ oli heaks sissejuhatus teisi-päevasele rühmadevahelisele võistlusele. Vil ja nd im aa Punase Risti eestvedaja Merit Laane juhtimisel õpetasid 8 vabatahtlikku noortele lisaks tavapärastele esmaabioskustele ka nii ekstreemset päästeoperatsiooni kui kadunu otsinguid vees. Kõik said uniikaalse võimaluse ise otsinguid teostada: Narvast pärit

mest, mitte rohkem. Ja tugeva tuule korral ei sõida ka see. Meil vedas, ilm oli vaikne. Paldiski Põhjasadamast kulus sõiduks 10 minutit. Ringi teeb Väike-Pakri saarele peale umbes 4 tunniga. Kokku teeb see umbes 14 kilomeetrit. Kui on tahtmist ka Suur-Pakril ära käia, tuleb veel üks päev leida.

Mis paelus kõige enam?

Kõige rohkem muljet avaldas pankrannik Väike-Pakri põhjaküljel, mille kõrgus ulatub 13 meetrini. Uleval serva peal seistes iga kord ei aimagi, et all laiutab tühemik. Häämastas allavarisenud rahnude rohkus, mis oli tingitud ehk ka ohtrast pommitamisest. Kuna paekivis on palju horisontaalseid lõhesid, olid ka paeplaadid justkui mõõdetult sirgete tahkedega. Saare eriliseks omapäraseks on aga see, et paeplaadid on kui

ma tahtsin juba peale esimese kuu tagasi tulla, kõik on nii kallis - 1 liiter diisel maksab 19 eek!!! Ma pean 3 korda kuu tanklas minema, mul läheb iga kuu 1800 eek ainult kütuse pärast...

Meil on siin juba oder ära võetud, nisu ja raps on pooleli, siis tulevad veel mais ja suhkrupeet.

Ok, ma arvan et see on juba kõik, tahan nii ruttu kui võimalik Eestis tagasi...

Tervitades
Martijn

Tõnis: Olen oma praktikakohaga väga rahul. Põllul olen siiani suhteliselt vähe töötanud, enamusi aega on kuluunud ehitustöödele kuivatis. Ehk ei uski, et ma ka Lepakosel pererahva elamu juures.

Kuivati hakkab tööle täiesti automaatselt, rikest annab märku sõnumiga mobiiltelefonile. Talus on kaasagne tehnika ootamas põllulemiskut, kui alustame koristustöödega, siis saan jälle põllule. Võib-olla hakkab esialgu vilja vedama. Kindlasti tuleb sügisel ka muid põllutöid teha.

Kodu on mul Kolga-Jaani lähedal, seega eriti kaugel pole ja saan õhtuti ning nädalavahetustel kodutalus käia. Sealgi vaja tehnikat remontida ja kodukandis heinateol abiks olla. Perekonid Pilkesiga on läbisaamine hea ja takistusi mulle kodus tööl abiks käimisel ei ole teatud.

Eks näis, mis peale kooli lõpetamist saab, võib-olla ta suks veel midagi juurde õppida.

Matis: Elu on kiire-kiire. Töid on õppetalus igasugu-

kilbid, mis pankrannikut tormiliste eest kaitsevad.

Mida huvitavat leidsime?

Taimedest hakkas silma maavits, mis uhkeldas nii öite kui punaste marjadega. Palju kasvas saarel pihlakat ja lod-

japuud. Kliburannikul kasvasid kollaste õitega ristirohi ja sarik-hunditubakas. Kindlasti jäi veel palju taimi avastamata, selleks tasub siia veel kunagi tagasi tulla.

Tiiu Ehrenpreis

Ei oska kirjeldada tunnet, mis valdab, kui seisad tammil, kuhu on kogutud endiste elanike vaevaga kokkutassitud kiviaedade kivid

FOTO: Tiiu Ehrenpreis

seid. Põhilised talutööd tehakse õpilaste abiga. Pole eriti aega millegi muuga tegeleda. Eks vahel ikka leiab aega, et kodus käia ja puhata. Kodu on mul Jõgevamaal.

Viljakoristamise ajal vean vilja kombaini alt ära, kui sajab, siis on tarvis koristada kartu lihoid lat ja mujalgi abiks olla. Tööpuudust juba ei ole ja päevad on sageli üsna pikad.

Peale Olustvere kooli lõpetamist kavatsen õpinguid jätkata Tartus Põllumajandusülikoolis.

Rein: Olen oma praktikakohaga ja teenistusega väga rahul. Enamasti töötan traktoril. Kevadel istutasime õunapuid juurde, traktoriga valmistasin ette istutusaugud. Suvel hoian aedades niitmisega õunapuude ja ploompuid alused korras. Marjadest kasvatatakse musta sõstari. Peremehel on kavas laiendada marjakasvatust ja osta marjakombain. Mul on plaanis kombainil töötamine

endale selgeks teha. Võib-olla tulen peale kooli lõpetamist siia tööle tagasi.

Rando: Praktikakoht on mul hea. Teen kevadest saati traktoriga igasuguseid töid. Kevadel olin enamasti farmis tööl, vedasin sööta ja sõnnikut, vahel söötsin loomi. Suvel olen ka põldudel taimekatsetööd teinud, rahvakeeles mürgitanud. Ja kuivaja, siis töötan jälle farmis. Tööpäevad on küll pikad, aga teenistus on hea, nii et tasub pingutada. Tundub, et minu tööga ollakse rahul. Peale kooli lõpetamist on mul töökohast soovitus minna edasi õppima Tartusse Põllumajandusülikooli ja seda juba stipendiaadina, et kunagi hiljem koos töötamist jätkata.

Praegu on kalendri järgi veel suvi, ilusat suve lõppu ja sügise algust teile, noored põllumehed!

Saima Perve
Olustvere PMK IV kursuse juhendaja

Matis

FOTO: Saima Perve

dugi ka Lennubaasi päästeüksuse tööga tutvuda. Väljasõit lõpetati samuti lennukalt Nõmme Seikluspargis, kus 5 erinevat kõrgseiklusrada pakkusid tööpoolest võimaluse isend proovile panna. Viimane laagripäev veedeti Kootsil, kus Kalev Võitla tutvustas erinevaid jahipidamisviise ning noored isegi said nii viibuga kui ka laskerajal jahipüüdist laskmist proovida. Kuigi laagriprogramm polnud kerge, ei vandanud keegi alla ja kõik laagriõnneid said juurde eneseusku ning kindlust, et nad teavad, oskavad ja suudavad.

Läbi suve toimunud noorte ranna- ja etappide kokkuvõttes krooniti meistriteks Rain Laan ja Risto Laan ning tänavakorvpallis olid pari-

mad nooremas vanusegrupis Jaano Jänes, Garri Raba ja Tarmo Varblane ning vanemas vanusegrupis Kaspar Lindeman ja Marten Saareks ja Ivar Ambos.

Kokkuvõttes võib suvele joont alla tõmmates öelda, et kavandatud suveprogramm õnnestus kenasti ellu viia, päikselistest ja kuumest suvepäevadest jäi ehk kõigile ilusaid mälestusi. Suur tänu kõigile abilistele - laagrikasvatajatele, kokkadele, bussijuhtidele, abilistele, toetajatele, külalistele, ettevõtjatele, tööandjatele, lapsevanematele, osalejatele, vabatahtlikele, Suure-Jaani vallavolikogule ja kõigile headele inimestele, kellele laste- ja noortetöö korda läheb!

Mati Adamson

Spordiklubi KIRM liikmed pidasid peredega suvepäevi

Spordiklubi KIRM liikmed pidasid peredega suvepäevi. 25.-30. juulil oldi jalgrattastega Muhu saarel. Suvepäevi oli kogunenud jalgrattastel veetma 34 huvilist, neist noorim viie aastane. Jalgratturite kolonni saatsid kaks haagistega saateautot, kuhu oli pakitud matkajate pagas ja loomulikult spordivahendid.

Juba viiendat suve sõitsid spordiklubi KIRM liikmed peredega jalgrattastel mööda Eestimaa. Varem on jalgrattastega käidud Kihnu saarel, ümber Võrtsjärve, Kõrvemaal ja Karula Rahvusparkis.

Marsruut kulges esimesel päeval Suure-Jaani Pärnu-Jaagupisse, kus peale 74 km läbimist jalgrattal mängiti kohalikega jalgpalli. Mäng oli suuresti suurejaanilaste kontrolli all, kuid positiivne lahendus värava näol jäi mitmel kindlal võimalusel tulemata. Seega lõppes sõbralik jalgpallilahing mõlemale poolele hea seisuga, 2:2. Pärnu-Jaagupis pakkus ööbimist kohalik spordikeskus, kes võimaldas meile sauna kasutamist ning oma parki telkide püstitamiseks.

Öerutajate rattaretk Saaremaale

Ärataja kõrvulukustav plärrin lõhkus mu unemaailma kildudeks, andes teada, et selleks korra on uneaeg otsas. Kell oli pool viis hommikul ja tund hiljem pidime jõudma Kihnu saarele, kust sai alguse Täaksi segariihma "Öerutajad" rattaretk Saaremaale. Kuusteist reisihimulist bussis ja kätse rattastega järel võtsime suuna Virtsu. Päikeseline hommik ei lubanud midagi halba aimata.

Esimesed vihmapiisad langesid siis, kui buss kuivast praamilt maha sõitis. Kui jõudsime Angla tuulikute juurde, kus pidime rattastele istuma, sadas juba korralikult. Tekkis küsimus, kas üldse bussist välja minna, aga õnneks andis vihm järele ja pedaalimine võis alata.

Võtsime suuna Leisi poole, et mööda põhjarannikut Panga pangale jõuda. Vihma hakkas jälle sadama. Esimese kolmekümne kilomeetri järele nõudsid Saaremaa kruusateed oma esimese ohvri. Heleda plaksuga lõhkes Too maa se taga ratta kumm. Võttis tüki aega, enne kui pideva saju all kumm vahetatud sai, aga piisavat rõhku ei õnnestunud sinna sisse saada, nii et lähima asustatud punktini tuli tal kulgeda jookest. Õnneks olid head inimesed lähedal, abi saadi ja teekond võis jätkuda.

Lehola-Lembitu mängudest

Uuenenud kujul läbi viidavatel Lehola-Lembitu mängudel on toimunud neli esimest võistlust (meeste võrkpall ja tänavakorvpall ja meeste ning naiste rannavõlle). Omavahel võistlevad külad on elanike arvu järgi jaotatud 2 gruppi.

Suurematest küladest on kõigil aladel väljas olnud

Järgmisel päeval alustasime liikumist saare suunas. Muhu saarele jõudes viibiti Igakülas Matsi puhketalus, kus olid kasutada avarad väljad erinevate mängude harrastamiseks.

Reisi kolmandal päeval sõideti jalgrattastega Muhu saare looderannikule mere äärde, et alustada päeva eesmärgiks püstitatud jalgsiretke Koinastu laiule. Koinastu laiule jõudmiseks tuli jalutada 3 km kuni 20 cm sügavuses merevees, mis kuumade ilmadega oli soojaks koetud ning oli jahutav kuumade päikese käes. Öhtul peeti vispi- ja võrkpallimänge, samuti traditsiooniliseks saanud krocketit.

Neljandal päeval alustati liikumist Muhu saarelt mandrile. Oli ka esimene päev, mis juba hommikul meid vihmaga kimbutama kippus, kuid me ei lasknud sel end häirida. Olime justkui vihma Muhule toonud viimati sadas siin enne jaanipäeva. Enne lahkumist külastasime Nautse külas asuvat Laasu talu jaanalindude kasvatust, kuhu on kasvatada võetud ka kangurud, ponid, emud ja nandid. Külastus pakkus lusti lastele, kes said ka esimest korda ponidega ratsutada ning oma käega jaanalinnu muina katsuda. Samal ajal viibis jaanalinnufarmis Eesti Vabariigi peaminister Andrus Ansip

kuda.

Pangal oli esimene pikem peatus, kinnitasime keha. Pideva saju tõttu oli kuiva kohta raske leida, hoolimata sellest, et käiku läksid ka suured prügikotid. Vihmgi tegi väikese pausi ja lasi Saaremaa kõrgeimat pankka imetleda. Videokaamera aga keeldus liigse niiskuse pärast töötamast. Kuna olin ka ratta porilaud koju unustanud, nägin välja nagu porikäi.

Mõne aja pärast jätkus teekond Mustjala suunas. Kes tundis, et selle päeva vihmamõn on täis, jätkas bussis. Juba mõne kilomeetri pärast kostis pauk, mille peale Jüri arvas, et nüüd küll kellelgi kumm läks. Hetke pärast selgus, et tal endal tuleb bussi kolida, sest ka väliskumm oli puru. Rohkem ohvreid sel päeval polnud ja kui jõudsime ööbimispaika RMK Veere puhkealal, oli ka vihm lõppenud. Laager löödi üles ja meres sai ka pori maha pesta. Öösel algas sadu uuesti ja kestis hommikuni. Lootus, et öhtul kuivama pandud riided veidi tahenevad, ei täitunud. Bussimootorile kuivama pandud kaamera siiski toibus.

Järgmise päeva eesmärgiks oli jõuda Vilsandile. Tee viis läbi Kihelkonna, kus külastasime Mihkli talumuuseumi. Kihelkonna kaupluse juures sai paiga Merle rattateesikumm. Kuna poes Jüri rattale sobivat kummi polnud, tõi Heiki talle sugulaste juurest vana hea „mees-

Reegoldi, kes juhib 117 punktiga (I - tänavakorvpallis, III - meeste võrkpallis ja naiste rannavõlles, 5.- meeste rannavõlles); järgneb Suure-Jaani põhjapiirkond 95 punktiga (I - meeste võrkpallis ja rannavõlles ning III - tänavakorvpallis), kolmandal kohal on Olustvere 80 punktiga (II - naiste rannavõlles, 6.- meeste rannavõlles, 7.- Tänavakorvpallis). Ulejäänud küladel on punkte järgmiselt: Suure-

oma saatjaskonnaga, mis tekitas külastajates lisaeelust. Külastasime samuti Eemu tuulikut, enne kui praamitee ette võtsime.

Neljanda päeva õhtuks jõudsime Pärnumaale Hõbesalu maalele, kuhu laagri püstitasime ning merevees supelda saime. Aga nagu ka Muhule, toime sinna kanti vihma, mida seal enam ammu kogetud ei olnud. Vihma eest varjuti suure ühise telgi alla, kus muljetati ja seati plaane tulevaks aastaks, kuna ilm ei lasknud väljas sportida ja üks oli ka suur kilometraaz jalgrattal väsimuse kontidesse toonud.

Järgmisel päeval liiguti jalgrattastel taas Pärnu-Jaagupisse, kus ootas ees meeldiv saun ja kaunis park meelamiseks. Viimane öhtu laagris oli rahulik ja vaikne. Väsimus oli nii ihus kui hinges - ees ootas viimane päev.

Siinkohal täname Pärnu-Jaagupi spordikeskuse juhatajat ja väga vastutulelikku administraatorit, kes olid suureks abiks meie suvepäevade õnnestumisel - erinevalt Muhu saarel kogetust.

Viimane päev Pärnu-Jaagupist Suure-Jaani külges jalgrattastel juba kiiremas tempos, kuna esimestel päevadel valitsenud pidev vastutuul oli pööranud jätetuuleks ja ka koju jõud-

teka. Varsti olimegi mere ääres, et suunduda Vilsandile. See teekond jääb ilmselt kõigile kauaks meelde.

Tuli minna läbi vea, mis ulatus sügavamas kohas vööni ja kus rattastest paistis ainult sadulad, sumada mudas ja kõrkjate vahel ning läbi da ve el om pe, mille põhjas salakavalad kivid põhjustasid nii mõnegi kukkumise ning võtsid elu Tarvo fotoaparaadilt. Aga kohale jõudsid kõik.

Tegime saarel ringi ja käisime läänerranniku tuletorni juures. Tagasitee oli juba lihtsam, sest leidsime parema tee. Päikegi tuli välja, et uudistada vaprat reisiseltskonda. Seekord saime öömaja Lümandas, kus lahke pererahvas meid oma õuemurule lubas. Rattaste ülevaatusel selgus, et neil oleks nii mõndagi kaevata, kui nad rääkida saaksid, sest merevees pole kindlasti nende lemmikjook. Püüdsime asja parandada õliga, aga Aire tagumise ratta laager hakkas märku andma, et palja määrimisega ei pääse.

Saunas käidud ja kõht täis, läksime puhkama - kes varem, kes hiljem.

Kolmandal päeval peale hommikusööki istusime bussis, et sõita Orissaarde. Rattad olid eelmisel öhtul võis alata. Esimene pikem peatus oli Orissaare lähedal Maasilinnas, kus sai vaadata mere kaldal asuva linnuse varemeid ja ronida maa-

lis) ning 29 punkti on Lohaverel.

Järgmiste võistlustena on mängude kavas 9. septembril kalapüük Suure-Jaani järvel algusega kell 7.00 ja jalgratta maastikusõit 10. septembril. Kogunemine kell 12.00 Olustvere lossi juures.

mise soov andis pedaalijatele energiat juurde. Matkaga läbiti kokku 370 kilomeetrit, mis nii mõnelgi osalejal jäi reisi ajal väljalõõnud vigastuse tõttu täies pikkuses läbimata. Suure-Jaani jõudes peeti traditsiooniline jalgpallitreening ning nautiti oma sauna.

Aitäh kõikidele spordiklubi liikmetele ja nende peredele, kes aitasid suvepäevade vältel meeleolu ja vaimu üleval hoida ning aitasid kaasa suvepäevade õnnestumisele!

Indrek Jegorov
Spordiklubi KIRM
juhatusest

alu ses se kel dri sse. Aga jalgrattasõit polnud veel läbi. Väike väina tammi alguses laadisime rattad uuesti maha, et teha tiir jalgrattastega ka Muhu saarel. Päike oli välja tulnud ja sõita mõnus. Paarisaja meetri pärast tuli bussis ronida ka Merle, sest ratta esikumm oli tühi. Uha kõvemat häält tegi ka Aire ratas, aga pidas vastu. Varsti tegime lõunapausi, mille jooksul Merle ratas uuesti sõidukorda sai. Bussi saatsime praamile, ise aga suundusime Koguva külla, et jalutada kiviaedade vahel ja koos Juhan Smuuliga merele vaadata. Edasi viis tee Pädaste möisa. Uhke hotelli kõrval tundus vana mõisaahoone trööstitu ja mahajäetuna. Jäi läbida veel viimane teelõik ja olimegi õnnelikult praamil. Virtsus laadisime rattad käre, söime ära viimased toiduvärsed ja koju sõit võis alata. Seljataha oli jäänud ligi 200 km rattastel. Kilomeetrid asfaldil ja kruusal, vees ja mudas, vihmas ja päikeses. Oli ka raskeid hetki, aga alati oli su kõrval keegi, kes aitas nõu ja jõuga või toetas hea sõnaga. Lihavalu kaob mõne päevaga, hõõrdunud ja katki kukutud kohad paranevad, aga ilusad mälestused neist kolmest päevast jäävad. Ja teadmine, et su ümber on head inimesed, kellele alati võib loota. Aitäh kõigile, aasta pärast jälle!

Öerutaja Kalev

lis) ning 29 punkti on Lohaverel.

Järgmiste võistlustena on mängude kavas 9. septembril kalapüük Suure-Jaani järvel algusega kell 7.00 ja jalgratta maastikusõit 10. septembril. Kogunemine kell 12.00 Olustvere lossi juures.

Ootame rohket osavõttu!

Malle Poska
mängude sekretär

16. septembril 2006 kell 14
Sürgavere kultuurimaja juures

SÜRGAVERE LAADAPÄEV

Kõigil soovijail võimalus osta ja müüa.

Kaubelda soovijatel võtta ühendust telefonidel 437 5324, 5192 4083 (Malle Kukkk)

Kätt proovida on võimalik õpitubades, õnnemängudes ja õnneloois!

Müügil saslõkk ja palju maiustusi!

Päeva juhib KULDSUUI MARGUS KASTOR

Igal täistunnil meeleolukad taidlusprogrammid.

Kell 20 kultuurimajas tantsuõhtu,

kus mängib ansambel „SINU NAINES“

Pääse tantsuõhtule eelmüügist 30.- EEK

(Eelmüük Sürgavere lasteaiast kuni 15. septembrini),

samal öhtul 40.- EEK, MTÜ Sürgavere Küla Selts'i liikmetele 30.- EEK

Info telefonil 437 5324 (Malle Kukkk)

Sürgavere kauplus avatud kuni kella 20-ni

Tantsuõhtuks ninnid-nännid võta ise kaasa.

VÕTA KAASA KOGU PERE JA TULE VEEDA KENA PÄEV VEEL KENAMA ÖHTUGA!

17. septembril kell 10

VASTEMÕISA LAAT

Laata juhib Raimo Aas

Esinevad Suure-Jaani valla isetegevuslased

Toimub suur laadaoksjon Spordiprogrammis põhjalana võrkpall

Ootame kõiki laadale nii ostma kui ka müüma.

Müügikoht on tasuta.

30. septembril

algusega kell 10

MIHKLILAAT

Võivaku külaplatsil (Võhmaküla bussipeatusest 2 km Kihnu saare poole)

Sportmängud, õnneloo, laadasupp.

Laadalistele mängib pilli ja lastele vestab lugusid Kalev. Üllatusi on teisingi.

Odav ja huvitav kaup!

Ootame kõiki müüma ja ostma.

Müüjatel palume registreeruda 25. septembriks telefonidel 437 0426, 5361 7343

**Tegusat
uut
kooliaatat!**

Suure-Jaani
vallavalitsus

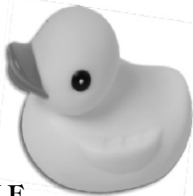
**Küladevaheliste Lehola-Lembitu mängude
võistlusalad septembris:**
KALAPÜÜK - 9. septembril
Suure-Jaani paisjärvel. Registreerimine kell 7-8.
OHUPÜSSIST LASKMINE -
23. septembril kell 10 Kildu Põhikoolis
JALGRATTA MAASTIKUSÕIT -
10. septembril kell 12.
Kogunemine Olustvere lossi juures.
Oodatud on kõigi külade esindused!
Lisainfo Suure-Jaani valla kodulehel aadressil:
<http://www.suure-jaani.ee/>

Suure-Jaani Kultuurimajas
23. septembril kell 18
klubi MEELESPEA sügispidu

Suure-Jaani Kultuurimaja
KITARRIRING
alustab tööd 7. septembril
kell 15 algajate grupp
kell 16.00 edasijõudnud.
Kitarriringi tasu
55.- krooni kuus.
Juhendaja Kalev Saarva.

Olustvere lasteaed Piilu
tähistab **40. aastapäeva**
Oleme külalistele avatud
25.-27. septembril 2006
kell 15-18.
Ootame kõiki oma endiseid
kasvandikke ja töötajaid
29. septembril kell 17
SÜNNIPÄEVAKONTSERDILE

Käies Hüpesselares
Leili Kuusk
Alates 1. septembrist
Vihiküla teabetoas
FOTONÄITUS
Info telefonidel
518 5151, 435 8590

Mitmed toredad **kiisud** ootavad
endale head ja hoolivat kodu:
www.hot.ee/viljandikassid

**Ära anda keskmise suurusega
koera kahekuused kutsikad.**
Info telefonidel 437 1104
(hommikul ja õhtul),
437 1385 (päeval), 5344 6695

FOTOGRAAF Jaanus Siim
teeb Suure-Jaanis, Kõleri tn 3
ateljefotosid
dokumendipildist perepildini.
Eelnev kokkulepe
telefonidel 437 2001 või 517 8704

Eesti Looduskaitse Seltsi
Suure-Jaani osakond
TÄNAB
füleriigilisele kokkutulekule sõidu
toetamise eest
Suure-Jaani Vallavalitsust ja
osaühingut Eesti Hõõvelliist

Tutvustame ida kehakultuuri
TALJI QIGONG SHINDO jm
Suure-Jaani Gümnaasiumis
18. septembril kell 18-21
Sissepääs 25 krooni
Mart 509 1279

Kõidama baaris
E-R kella 11.30-15.00
alati saadaval soojad ja maitsvad lõunad.
Meilt on võimalik tellida
sünnipäeva ja peielauda
kuni 120 inimesele.
Olete alati oodatud ja teretunud!
Info telefonidel 437 1480, 5568 9382

ILUSALONG
E-R 11-19, L 11-16
Solaarium, juuksur, massaaž
(erinevad massaažiliigid)
Müügil juuksehooldusvahendid ja kinkekaardid!
Pärnu tn 3 Suure-Jaani
Telefon 5332 7606

Parimad autokaubad - FIXUS!

AUTO KÄSIPESU
(POLEERIMINE, VAHATAMINE)
AUTOREMONT JA VARUOSAD
AUTODIAGNOSTIKA
MÜÜGIL JALGRATTA, ROLLERID
LIIKLUSKINDLUSTUS (SALVA)
SUVEREHVID (PAIGALDUS)
LEHOLA VARAHALDUS OÜ
Pärnu 10, Suure-Jaani
www.fixusnet.ee
Telefon 437 2222

**Õnitleme
lapse sünni puhul!**

Ave Rohtlal ja Vergo Kimmeli
sündis 28. juulil tütar **BERIT** Kimmel

Kristina Röömelil ja Indrek Saharovil
sündis 25. juulil tütar **SANDRA** Saharov

Sigrid ja Viljar Turneril
sündis 26. juulil poeg **SANDER**

Kairi Suigusaarel ka Tiit Kesteril
sündis 07. augustil tütar **GERDA** Kester

Mälestame

JUTA PANI 13.03.1930 - 29.07.2006
HELMİ TIIDO 13.07.1945 - 01.08.2006
EINO ASU 24.03.1932 - 18.08.2006
AALA KÄRNER 15.10.1955 - 22.08.2006

**ÕNITLEME
SÜNNIPÄEVALAPSI!**

SALME SOOLO	07.09.1906	100
LEIDA LASSI	04.09.1911	95
ELLA STIIM	17.09.1914	92
JÜRI KIMMEL	26.09.1915	91
LINDA VALDMAA	26.09.1916	90
ANETE ORAV	29.09.1916	90
ARMANDA MOTRITŠ	30.09.1916	90
ANNA LEESMÄE	20.09.1918	88
VILMA JÜRIADO	11.09.1921	85
ANETA LUIK	12.09.1921	85
LEIDA GRIŠAN	20.09.1921	85
VLADIMIR SERMAN	14.09.1922	84
OLGA HAJANEN	24.09.1922	84
HERMAN TOMINGAS	17.09.1923	83
MARTA MÖLDER	25.09.1923	83
MARIA HERRANEN	06.09.1924	82
ENDLA RAHUMEEL	10.09.1924	82
VAIKE KLETTENBERG	11.09.1924	82
LEILI KASE	11.09.1924	82
AUGUST PUHU	22.09.1924	82
ILMAR NÕMMELOO	26.09.1924	82
ANDREI ŠEFER	26.09.1924	82
LILJA JÜRGEN	30.09.1924	82
ERNI TEHVRE	11.09.1925	81
SIINA VÄLJA	13.09.1925	81
ENDEL JÜRISSE	25.09.1925	81
ROSVIITA JÄRV	26.09.1925	81
SILVIA JUHKAM	30.09.1925	81
HEINO OLEV	25.09.1926	80
ESTE KIMMEL	06.09.1931	75
MAIMU VIIGAND	06.09.1931	75
LEIDA PANI	08.09.1931	75
LEA LAND	10.09.1931	75
JÜRI LIIVAKIVI	24.09.1931	75
LINDA SALUMÄE	07.09.1936	70
REIN CEKULIT	13.09.1936	70
VIKTOR MÄGER	01.09.1941	65
ANTS AAVIK	11.09.1941	65
JUHAN SÄGA	24.09.1941	65
ÜLO KÄGU	28.09.1941	65
ENDEL VENDELIN	29.09.1941	65
VIRVE SALUSTE	15.09.1946	60
ÜLLE-ASTRID NÕMM	30.09.1946	60
AIRE SEERO	04.09.1951	55
EINAR MUSTONEN	10.09.1951	55
OLEV AULE	11.09.1951	55
MEELI KAKKO	25.09.1951	55
ILSE PALTSMAR	30.09.1951	55
LEMBIT PAJO	01.09.1956	50
TIIU URBEL	02.09.1956	50
HELLE KURESSON	05.09.1956	50
TIIU VENTSEL	05.09.1956	50
ENN HELBMA	08.09.1956	50
VELLO KANGRO	19.09.1956	50
LEMBIT LAPP	22.09.1956	50
VALENTINA PERLOVA	25.09.1956	50
ESTER SARAPUU	26.09.1956	50
URVE SOO	27.09.1956	50

Reklaamkuulutuse (kuni 250
tähe märki) hind:
ettevõtjal 150 krooni,
crailsikul 15 krooni.

Avaldame vaid reklaami, mille
cest on eelneva kuu viimaseks
tööpäevaks tasunud.
Toimetusel on õigus artiklite
teksti redigeerida-lühendada.

Toimetaja
Leili Kuusk 526 9089
Lembitu pst 42, Suure-Jaani
tel 435 5433 (tööl)
leili@suure-jaani.ee

Toimetaja-abi fotograaf
Jaanus Siim
tel 437 2001, 517 8704
jaanus@suure-jaani.ee

Küljendus
Külliky Lohu
5345 3423
kiky@s-jaani.ee

Trükk
OÜ Vali Press
Pajusi mnt 22, Põltsamaa
tel 775 2491
vali@estpak.ee

LEOLE Suure-Jaani valla infoleht
ilmub 1 kord kuus

e-post: leole@suure-jaani.ee <http://www.suure-jaani.ee/leole>